

De Komst van het Koninkrijk in het Nieuwe Testament

The Coming of the Kingdom in the New Testament

Laten we even kijken naar de komst van het koninkrijk in het Nieuw Testament. De Heer heeft me 4 niveaus bij de komst van het koninkrijk getoond. Het was maar pas bij de vierde fase dat Europa opgeschud werd en het eerste christelijke continent ter wereld werd. Als je vandaag de dag de kerk bestudeert dan zie je de 4 fazen nog steeds functioneren. We zullen deze 4 fazen van het koninkrijk bekijken en we zullen eindigen met het koninkrijk dat komt in volle kracht. Die 4 fazen zijn echt belangrijk want ze zijn zeer relevant voor ons.

De vier fazen van het koninkrijk

1. Fase 1 is verkondiging zonder manifestatie.

Met andere woorden, je kan erover praten maar je kan het niet laten gebeuren. Dat is waarom ik het de “Johannes de Doper fase” noem. Johannes de Doper kwam en de eerste woorden die hij sprak waren, “*Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen!*” Terwijl Johannes de Doper het koninkrijk verkondigde, kwam hijzelf nooit tot het koninkrijk op aarde. Hij manifesteerde ook nooit de kracht van het koninkrijk. Dat is de reden waarom Jezus zegt dat de geringste in het koninkrijk groter is dan Johannes de Doper. Het was een krachteloze verkondiging van het koninkrijk. Er was geen manifestatie op aarde. Er is ook geen gezag over demonische overheden en machten.

Het is gevaarlijk om deze aanwezige duisternis te bestraffen zonder de kracht om tegen demonen, die je tegenwerken, in te gaan. Johannes de Doper keurde koning Herodes en zijn immorele relatie af. Hij was moedig genoeg om te zeggen dat bepaalde dingen verkeerd waren maar hij was niet krachtig genoeg om die dingen te veranderen. Ik zou zeggen dat de gehele evangelische wereld in Johannes de Doper Christendom leeft. De meerderheid van de charismatische wereld bevindt zich in dezelfde conditie. Ze kunnen de kwade tegenspreken maar kunnen hem niet weggagen. Wat zelfs erger is is het feit dat wanneer ze actief die demonen proberen te overmeesteren dat ze niet winnen. De demonische machten overwinnen hen.

Een eerste voorbeeld hiervan in het Oude Testament is wanneer Elisa Achab en koningin Izebel bestrafte. Deze vrouw was bezeten door een verschrikkelijke controlerende geest. Het was niet zozeer de vrouw die tegen de profeet in ging maar de demon in haar was beledigd dat de profeet tegen hem in durfde gaan. Deze moedige man zinkt plots in een diepe depressie. Hij loopt weg, wenst zichzelf dood en komt

nooit terug in de bediening. Ik blik terug op 44 jaar bediening en ik kan je een lijst geven van mannen die leden zoals Elisa heeft geleden. Zij waren dapper en stoutmoedig om de dingen die slecht waren in die dagen te bestraffen maar omdat ze niet degelijk waren uitgerust voor de strijd werden ze slachtoffers in plaats van overwinnaars. Ze verlieten de bediening en doen niets anders dan hun wonden likken en de tijd af wachten om te sterven.

Iets dergelijks gebeurde met Johannes de Doper wanneer hij tegen Herodes en zijn immorele relatie in ging. De geschriften zeggen dat Johannes met de kracht van de geest van Elia kwam (Lc 1:17). Het was Elia's geest die dezelfde demonische geest aanviel. Johannes de Doper won de strijd niet maar verloor. Hij werd gevangen genomen. Maar de totale neerslachtigheid en ontgoocheling die over hem kwam was nog erger. Hij was de eerste die wist wie Jezus echt was. In Johannes 1 verklaart hij zeer stoutmoedig dat Jezus de Zoon van God is, dat Hij het Lam van God is die de zonden uit de wereld wegneemt. Johannes zegt dat Hij het is die met de Geest en met kracht zal dopen. Ongelooflijke openbaring. Krachtige verkondiging. Hij wist wie Jezus was. Hij wist dat Hij de Bruidegom van de kerk, de bruid van God, was. Nochtans in Matteüs 11 kan je lezen dat diezelfde Johannes in de gevangenis de volgende vraag stelt: *“Bent u degene die komen zou of moeten we een ander verwachten?”* (vers 3). Wat een vraag. Volledig ontgoocheld.

Over de laatste 44 jaar heb ik het zien gebeuren bij vele mannen en vrouwen. Het gebeurde bijna met mij, ik weet dus hoe het voelt. Die mensen geven op en zeggen,

- “Misschien vind ik iets anders. Het koninkrijk van God is niet dat wat ik had verwacht.”
- “Het koninkrijk komt niet met de kracht die ik had verwacht. Het komt niet zo snel als ik had verwacht.”
- “De duistere machten lijken sterker te worden en het lijkt erop dat het koninkrijk van God geen enkel effect op hen heeft.”
- “Dit koninkrijk gedoe verandert mijn wereld niet, het brengt geen verandering in mijn stad. Misschien moeten we naar iets anders uitkijken.”
- “Dit is totaal niet wat ik er mij had van voorgesteld toen ik voor het eerst tot het koninkrijk kwam”

Dit zijn allemaal symptomen van Johannes de Doper christendom. Vele christenen dragen deze ziekte momenteel in zich en een groot deel van de evangelische wereld leeft in die ontgoocheling.

Je kan 'wat je weet dat echt is' onmogelijk laten gebeuren. Ik ga twee kenmerken uit deze krachteloze fase van het koninkrijk pikken. Hier is de eerste. Johannes 10:41 zegt, *“Johannes heeft weliswaar geen wonderteken gedaan, maar alles wat hij over deze man gezegd heeft is waar.”* Met andere woorden, Johannes onderwees heel accuraat over Jezus maar hij deed nooit een mirakel. Hij beschreef alles perfect maar kon het niet demonstreren. Dat is beschrijven zonder demonstratie. Dat is het Johannes de Doper christendom. Je kan de waarheid onderwijzen zonder enige kracht of wonderen. Laat het me even heel duidelijk stellen: *als je bediening geen kracht*

heeft en niet samengaat met wonderen bevind je je niet in de echte kracht van het koninkrijk. Dat is Johannes de Doper christendom.

Het tweede punt dat ik je wil aantonen komt van Johannes 5:35. Hier getuigt Jezus over Johannes de Doper. Hij zegt, *“Johannes was een lamp die helder brandde, en u hebt zich een tijd in zijn licht verheugd.”* Jezus bevestigt dat hij een lamp was en dat hij licht gaf. Maar ga nu naar Johannes 1 en merk het volgende op. Vers 4 spreekt over Jezus. Ik wil dat je hier het contrast van licht opmerkt. Johannes begint over Jezus te spreken, *“In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen; en het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet gegrepen.”* En nu komt er een getuigenis over Johannes de Doper, *“Er trad een mens op, van God gezonden, wiens naam was Johannes; deze kwam als getuige om van het licht te getuigen, opdat allen door hem geloven zouden.”* Kijk nu aandachtig naar vers 8, *“Hij was het licht niet, maar was om te getuigen van het licht.”* Johannes de Doper duidde Jezus aan als het licht van de wereld. Hijzelf was *een* brandend licht maar er wordt ons zeer duidelijk verteld dat hij niet *dat* licht was. Dit is Johannes de Doper christendom.

Sommigen zeggen, *“Kijk niet naar mij, ik ben maar een zondige mislukking. Maar kijk naar Jezus. Hij is de Enige Glorierijke.”* In vers 4 wordt ons heel duidelijk gezegd dat *het leven het licht was*. Met andere woorden, Johannes de Doper kon het leven van Jezus niet leven. Hij was *een* licht-dragend getuigen van *het* licht, maar hijzelf werd nooit *dat* licht. Nochtans wanneer Jezus over zichzelf spreekt zegt hij, *“Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen”* (Joh 8:12). Er zijn nog veel andere uitspraken zoals deze. Wanneer Hij zich tot de kerk richt zegt Hij precies hetzelfde over de kerk als wat hij over zichzelf zei. Hij zegt, *“Gij zijt het licht der wereld.”* (Mt 5:14). Wanneer hij over Johannes de Doper spreekt, zegt hij, *“Nee, hij is niet dat licht. Hij is een licht maar niet dat licht.”* Maar wanneer hij zich tot de kerk richt zegt hij, *“Jij bent dat licht!”*

Doorheen het Nieuwe Testament zijn er een grote groep Griekse woorden die vallen onder de titel “*dunamai*”. Ze zijn alle woorden van kracht. Dit woord komt wel meer dan 500 keer voor en er zijn 6 woorden die nauw bij elkaar aansluiten: *dunamai*, *dunamis*, *dunatis*, *dunatas*. Er zijn ook 2 werkwoorden: *dunamoo* en *duanteo*. Het is interessant hoe die woorden vertaald worden. Meer dan 150 keer worden ze vertaald als 'kracht'. Maar een andere 100 keer worden ze vertaald door het woord 'kunnen'. Het zegt bijvoorbeeld, *“Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft.”* (Fil 4:13). In het Grieks is dit, *“Ik ben krachtig bekwaam alle dingen te doen omwille van Christus die me krachtig bekwaam maakt”*. Hier is nog iets interessants. Het zegt meer over God en wat Hij kan doen. Maar het is ook een gelijkwaardig aantal over ons en wat wij kunnen doen. Het plaatst ons en God in dezelfde categorie.

Wanneer de Schrift van Johannes de Doper naar de Nieuwe Testament gelovige gaat dan zegt het hetzelfde over de gelovige dan wat het over Jezus zegt. Het probleem is dat het grootste deel van de kerk dit niet gelooft. Zij zijn best tevreden als Johannes de Doper gelovigen. Ze onderwijzen al deze dingen accuraat maar ze beleven ze niet. Wat is goed aan accuraat onderwijs als je zo niet kan leven. Er is kracht in het koninkrijk waardoor we wat we geloven en onderwijzen in de praktijk kunnen brengen. Kijk aandachtig naar

het evangelie van Johannes en de brieven op het eind van zijn leven, 60 jaar nadat de gemeente startte, in het bijzonder zijn eerste brief. Hij schrijft aan de gelovigen in Azië, het huidige Turkije, in het bijzonder te Efezië. Zij brengen het koninkrijk niet vooruit. Ze houden juist vol terwijl er allerlei helse furie hun richting uit komt. Hij zou hen gewoon willen door elkaar schudden, “Begrijpen jullie het dan niet? Het eeuwige leven dat ik gemanifesteerd zag in Jezus, datzelfde leven, klopt nu met kracht in mij. Kom en blijf een weekend bij mij en ik zal het je tonen. Ik hou je niet voor de gek, het is reëel. Ik wil dat jullie komen en met ons samenzijn als wij samenzijn met de Vader en de Zoon.”

Het Griekse woord gemeenschap (fellowship) “kiononia” heeft een belangrijke betekenis voor ons. Het heeft 2 zeer precieze betekenissen. Ten eerste betekent het “samen verbonden te zijn in een gemeenschappelijk leven”. Dus Johannes zegt, “Ik, de Vader, en de Zoon, hebben een gemeenschappelijk leven. Het is het eeuwige leven van de eeuwige God. We verwachtten het in Jezus. We raakten het aan. We hoorden het. We keken er gericht naar. En hoe dichter we er bijkwamen hoe beter het was. Hetzelfde eeuwig leven verkondigen we nu aan jou. Echt waar, onze gemeenschap is met de Vader en Zijn Zoon, Jezus Christus. We schrijven deze brief zodat jullie ons mogen waarderen voor ons fantastisch christelijk leven. We verlangen niet dat jullie dit zouden hebben want jullie zijn geen apostels. Jullie moet in ellende leven en wij zullen in overwinning leven.”

Zegt hij dat? Neen! *“Wij schrijven u deze dingen opdat gij ook zou komen en gemeenschap met ons zoudt hebben en opdat gij ook zou deelnemen aan dit eeuwige leven van de levende God. Werkelijk, onze gemeenschap, ons gemeenschappelijk leven, is met de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus.”* Stel je even Jezus voor, stel je voor dat hij, de gezalfde, een week zou rondgewandeld hebben zonder ook maar iets bovennatuurlijk te doen. Begin op die manier over jezelf te denken. Als je gedurende een week rondwandelt en niets bovennatuurlijk ziet dan is er iets verkeerd met jou en je relatie met God. Als we kunnen leren hoe we kunnen putten uit dat leven dan zullen we krachtig dat leven manifesteren.

De tweede betekenis van het woord “kiononia” is “samen verbonden te zijn in een gemeenschappelijk doel”. God heeft een intentie, een passie die elke andere passie overheerst. Jezus onderwees het zeer duidelijk en wij zingen er vaak over. Zijn passie was Zijn koninkrijk te zien komen. Al het andere is secundair aan die primaire passie. Hij wil de Koning van het koninkrijk verheerlijkt zien over de ganse aarde. Dat is Zijn passie. Dus als ik samen met Hem verbonden ben in een gemeenschappelijk leven dan zal ik ook samen met Hem verbonden zijn in een gemeenschappelijk doel. Omdat God hierin fanatiek is ben ik hierin fanatiek. Ik zit er niet meer mee in wie de wereld cup voetbal wint. Ik kan mijn tijd niet langer verdoen met zo'n irrelevante nonsens. Ik wil Zijn koninkrijk zien komen!

Johannes de Doper was nooit in staat het eeuwige leven van God op aarde te manifesteren. Ik ben er zeker van dat toen hij in de hemel aankwam dat hij eeuwig leven kreeg. Maar het was te laat om dan nog iets op aarde te doen. Het grootste deel van de evangelische wereld leeft zo. Ze denken dat we eeuwig leven gaan krijgen als we naar de hemel gaan. Dat is fijn maar ik ben nu beter krachtig omdat ik dan iets kan

doen in deze door zonde zieke wereld. Eens ik naar de hemel ga word ik maar een toeschouwer van wat de mensen op aarde doen. Ik zou hen kunnen toeroepen en zeggen, “Ga ervoor!” Maar ik verkies er eerder voor op aarde te blijven en deel te hebben aan de overwinning. Ik heb geen wanhopig verlangen om naar de hemel te gaan. God en ik hebben een job hier op aarde. We zijn samen verbonden. We delen een gemeenschappelijk leven en we delen een gemeenschappelijk doel.

Johannes de Doper leefde nooit op die manier. Hij kon erover praten, zelfs boos worden en zich uiten tegen de slechtheid van die tijd maar niets veranderde. En in plaats van de duistere demonische machten te verslaan overwonnen ze hem op het einde. Hij stierf ontgoocheld, en in zekere mate stierf hij in de nederlaag. De tragedie is dat het grootste gedeelte van de evangelische en charismatische wereld op juist dezelfde wijze leeft. Jezus moest wachten op het einde van Johannes de Doper zijn bediening alvorens Hij het koninkrijk kon brengen. Zeg tot jezelf, “Ik wil geen Johannes de Doper Christendom leven!” En, “Ik wil geen deel uitmaken van een gemeente dat leeft in het Johannes de Doper Christendom!” We zijn hier om onze wereld te veranderen en niet om erdoor veranderd te worden.

2. De volgende fase van de komst van het koninkrijk is verkondiging zonder manifestatie op aarde.

In de incarnatie zijn er verscheidene wonderbaarlijke dingen tegelijkertijd bereikt. We zijn het meest vertrouwd met hij die het Lam van God werd dat de zonden van de wereld wegneemt. (Joh 1:29). Maar hij zocht meer te doen. God wou de hele heerschappij van zijn ganse schepping aan een man geven die zichzelf had bewezen door gehoorzaamheid. God onderwijst dit principe door de wet van erfdeel in de Bijbel vast te leggen

Een bepaald Grieks woord wordt gebruikt om deze relatie met God te beschrijven. Het woord is '*huios*'. Dit is het enige woord dat voor de Heer Jezus gebruikt wordt voor zoonschap. Er zijn drie dimensies in dit woord. Ten eerste, het beschrijft '**een opgegroeide volwassene**', een '**mature zoon van zijn vader**'. In de cultuur van de Bijbel beval God dat je niet volledig volwassen kon zijn voor je 30ste. Je had geen enkele stem in maatschappelijke zaken. Je kon geen belangrijke positie hebben zoals een oudste zijn van een stad. Van zodra je 30 werd waren die dingen wel mogelijk.

De tweede dimensie van dit woord is '*vader gelijkenis*'. Dus, een '*huios*' is zoals zijn vader. Dit is het enige woord dat gebruikt wordt voor de Heer Jezus Christus. Hij is altijd de “*huios*”, de Zoon van God, net zoals zijn Vader! Jezus zegt, “*Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien*” (Joh 14:9). “*Ik en de Vader zijn één*” (Joh 10:30). Wanneer een vader kinderen had dan was het niet automatisch dat die kinderen een '*huios*' werden. Maar het was een voorrecht dat hun was gegeven.

Als hij onvoldaan was met zijn kinderen of als hij geen kinderen had, of als hij niet voldoende kinderen had, dan kon hij buiten zijn eigen familiekring een kind van een andere familie tot zijn '*huios*' maken. Wanneer dat gebeurde dan volgde de geadopteerde zoon een plechtigheid en werd hij tot een gelijkwaardige erfgenaam

gemaakt net zoals de natuurlijke zonen die recht hadden op de hele erfenis van de vader. *Er was geen verschil tussen de natuurlijke en geadopteerde zonen.* God wil dat we deze ongelooflijke waarheid vatten.

Ten derde, de meest voorkomende betekenis van het woord 'huios' is erfdeel. In de cultuur van de Bijbel wachtte je niet tot je vader stierf om je erfdeel te krijgen. De wijze waarop je je erfenis kreeg was de volgende. Gedurende 30 jaren diende je je vader in volledige gehoorzaamheid. Als je vader op je 30ste verjaardag tevreden was met je gehoorzaamheid dan werd je wettelijk betiteld voor je erfdeel. Je kon naar je vader gaan en zeggen, “Vader, ik heb je 30 jaar gehoorzaam gediend. Kan ik mijn erfenis krijgen?” Hij was dan wettelijk verplicht het aan jou te geven.

De meesten van ons kennen het voorbeeld van de verloren zoon in Lucas 15. Jezus onderwees dat er een zekere man was die twee zonen had (huios). De jongste kwam tot zijn vader en zei, “Vader, kan ik mijn erfdeel krijgen?” Waarom deed hij dit? Omdat hij 30 jaar was geworden. De zoon had de leeftijd dat hij zijn erfenis kon vragen. De vader riep de **beide** zonen en verdeelde de erfenis dan tussen hen. We zien hier twee fouten in de harten van de kinderen van God. De jongste zoon kon zijn erfdeel niet **houden** omwille van zijn karakter en de oudste zoon **verwierf of verkreeg** zijn erfdeel niet omwille van zijn ongelof en het verkeerde concept van zijn vader.

Ik vertel je dit alles om je te tonen wat Jezus aan het volbrengen was. God zocht naar een man aan wie Hij al Zijn schatten, kracht en hemelse middelen kon geven. Die man moest op aarde zijn om deze middelen te gebruiken voor het vernietigen en wegvegen van het koninkrijk der duisternis. Hij zocht een mens. Zo, uiteindelijk wordt Hijzelf mens. In Zijn goddelijkheid, de tweede persoon van de Godheid, was, is, en zal altijd God, de Zoon, zijn. Maar het was nutteloos voor de Vader een eeuwig goddelijke Zoon te hebben die niet wettig gemachtigd was om op aarde te functioneren. Als God een man kon vinden die aan de voorwaarden van het zoonschap zou voldoen, Hem 30 jaar dienen met volstrekte gehoorzaamheid als mens, dan kon de Vader alle middelen van de hemel uitstorten. Dat is wat Jezus deed gedurende de eerste 30 jaar van zijn leven. Daarom was het enige wat hij deed gehoorzamen. Dertig jaar lang moest hij zijn gehoorzaamheid bewijzen en al de juiste vereisten van de wet vervullen.

Als hij door Johannes gedoopt wordt, op zijn 30ste verjaardag, roept de Vader vanuit de hemel. Ik ga er een zin aan toe voegen die niet in de Bijbel geschreven staat maar ik weet dat Hij dit in Zijn Vaderhart droeg, “Eindelijk! Ik heb een menszoon met wie Ik tevreden ben. 30 jaar lang diende Hij Mij trouw met absolute volmaaktheid. Ik kan hem wettig alle grootse middelen van de hemel schenken. Van nu af aan behoren ze hem allemaal toe. Zoon! Al wat de Vader heeft is van jou! Er is geen engel of middel in de hemel dat is niet beschikbaar is. Omdat je mens bent kan je wettelijk al deze middelen aanroepen om je krachtig te maken voor het vestigen van het koninkrijk.” Zo begon Jezus zijn bediening.

Jezus kwam en begon de strijd van de wederoprichting (Handelingen 3:21). In Matteüs 11:12 wordt Jezus beschreven als de eerste geweldenaar die met geweld het koninkrijk

opmars liet maken. Dat is de enige manier waarop het koninkrijk kan vooruitgaan: geweldenaars die met geweld het koninkrijk opmars laten maken. En sommige van de ergste geweldenaars die ik ken zijn vrouwen. Het heeft niets met geslacht te maken maar met zoonschap.

Zo begint Jezus het herstel. Het koninkrijk is gekomen met Jezus, maar zelfs in dit stadium, is het enkel op een beperkte manier gekomen. Jezus heeft macht en gezag, maar in de evangelies staat een aantal keren dat Zijn gezag beperkt is op aarde. Je vindt deze beschrijving van die beperking op een aantal plaatsen in de Schrift. Jezus zei in Lucas 5:24, *“Maar, opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen **macht heeft op aarde** zonden te vergeven - zeide Hij tot de verlamde: Tot u zeg Ik, sta op, neem uw bed op en ga naar uw huis.”* In deze fase hebben we dus de eerste mens die het gezag heeft op aarde. Maar dit gezag reikt nog niet tot de hemelse gewesten. We zullen later zien hoe dit zich ontwikkelt maar voor nu is Zijn gezag beperkt tot de aarde.

Jezus kon omgaan met elk aspect van Satans werk en activiteit op aarde. Maar Hij had het gezag nog niet om met het hemelse rijk om te gaan. Dat gaat pas later komen. Daarom is er op dit moment in de wereld zoveel onderwijs dat tot verwarring leidt. Sommigen onderwijzen dat de mens alleen maar gezag heeft op aarde. Dat is waar tot het punt waar Jezus stierf en opstond uit de dood. Ze zeggen dat wij geen enkele macht hebben om in de hemelse gewesten met overheden en machten om te gaan. *Mijn doel met deze sessie is een duidelijk onderscheid te maken tussen Jezus op aarde en de Jezus die opgestaan is uit de dood.* Hier in dit stadium heeft Jezus gezag op aarde om zonde te vergeven. Machtige werken met tekens en wonderen begonnen door hem te komen. Maar hij had geen voldoening. Hij was nog steeds gefrustreerd.

In Lucas 9 **versnelt Jezus de opmars van het koninkrijk door de twaalf de macht te geven om zich in de kracht van het koninkrijk te bewegen.** Deze twaalf gaan uit met de boodschap en de kracht van het koninkrijk, maar Jezus leeft nog steeds met de frustratie over het niveau waarop het koninkrijk zich manifesteert. Tekens en wonderen vinden plaats. Demonen worden uitgedreven. Mensen worden gered. Nochtans is de macht dat de stad onder controle houdt niet de macht van God maar Satanische macht. Het gebied van de tempel in het bijzonder was het meest door demonen bezeten gebied van de stad. De ergste en sterkste demonen leven in religie. Hoe dichter ze bij de waarheid zijn hoe dodelijker en gevaarlijker het wordt. Toen Jezus in de nabijheid van de tempel kwam was er een verschrikkelijk demonische reactie. Er heerste een duister demonisch bolwerk over de stad Jeruzalem. Jezus sprak hen nooit aan. He richtte zich nooit tot hen. De tijd was nog niet rijp. Sommigen onderwijzen verkeerdelijk dat het geen christelijk voorrecht is om dat te doen. Maar ik zal je aantonen dat het dat wel is. Je moet die maatregel van het koninkrijk begrijpen om aan dergelijke oorlogsvoering te kunnen doen.

Jezus was ondoordringbaar voor de aanvallen van de duivel. Ze konden hem niet raken. (Joh 14:30). Hij was fantastisch destructief voor demonen die actief werkten op aarde. Maar hij had de macht nog niet om af te rekenen met de demonische machten in de hemelse gewesten. Hij was dus verschrikkelijk gefrustreerd met deze mate van

koninkrijk. Maar door de eeuwige kracht van het kruis krijgt Hij krediet op de kracht van het koninkrijk en kan Hij de twaalf macht geven en uitzenden in dezelfde kracht van het koninkrijk. Hij zendt hen uit, “Ga heen! Genees de zieken. Drijf demonen uit. Doe doden opstaan. Zeg hen dat het koninkrijk van God gekomen is.” (zie Lc 9:1-2). Zij verkondigden het koninkrijk maar het koninkrijk manifesteerde zich ook. Dat is fantastisch. Eerst was het alleen Jezus maar nu zijn ze al met dertien.

Maar hij had nog steeds geen voldoening. **Dus roept hij de zeventig samen en geeft hen macht met dezelfde kracht** (Lc 10). De twaalf hadden een zeer specifieke bediening. Ze moeten zich enkel begeven tot de verloren schapen van het huis Israël (Mt 10:6). De zeventig hebben geen dergelijke beperkingen. Zij kunnen overal gaan op een voorwaarde. Zij moeten gaan waar Hij hen naartoe zendt. (Lc 10:1). Hij zendt ze niet uit met honderden maar twee aan twee. Dit herhaalt zich telkens opnieuw in de Schrift. Als je een stad wil innemen met hoeveel moet je dan gaan? Het bijbels antwoord is twee. Twee staat voor overwinning. Als twee van u iets eenparig begeren dan zal het hun ten deel vallen. (Mt 18:19). Dit keert steeds weer terug. Hij zendt hen naar alle steden en plaatsen waar Hij zelf zou komen

Hij zegt, “Er is een grote oogst. Jij gaat!” Voor diegenen die twee aan twee uitgaan in de kracht van het koninkrijk wacht er een oogst. Ze kwamen terug met grote vreugde. Ze zegden, “*ook de boze geesten onderwerpen zich aan ons in uw naam*” (Lc 10:17). Dit is de enige plaats in de Schrift waar je vindt dat Jezus zich verblijdt (Lc 10:21). Eindelijk zit er schot in de zaak. Hij zei, “*Ik zag de satan als een bliksem uit de hemel vallen*”. En dan zei hij tot hen, niet tot iedereen maar wel tegen de zeventig, “Jullie zeventig, jullie die bepaalde noodzakelijke voorwaarden hebben vervuld, er wacht een grote oogst voor jullie”.

Ten tweede, zegt hij, “*Ik heb u macht gegeven om op slangen en scorpioenen te treden en tegen de gehele legermacht van de vijand; en niets zal u enig kwaad doen*” (Lc 10:19). Velen die slordige, luie en zondige levens leiden hebben dat vers genomen met de verwachting om zo in overwinning te staan over de vijand. Het was niet geschreven voor dit soort mensen, maar wel voor hen die de voorwaarden van de zeventig hebben vervuld. Het is belangrijk dat we trachten de voorwaarden van de zeventig te vervullen.

Wel nu zijn er zeventig. En zeventig plus twaalf en plus Jezus maakt 83. Er is een toenemend aantal mensen die in de kracht van het koninkrijk beweegt en een serieus effect heeft op het koninkrijk der duisternis. Het zou goed zijn om in elke Europese stad tot dit niveau te kunnen komen.

Even terugkomen op Lucas 12. Hij heeft 83 die werken in de kracht van het koninkrijk. Laat er me ook even op duiden dat Lucas 11 spreekt over het juiste soort gebedsleven. Er zijn 5 niveaus van gebed die ons brengen tot de plaats waar we effectief kunnen komaf maken met de heerser. Zoals ik reeds eerder heb aangetoond is het niet *iemand* die sterker is dan de heerser maar *iets*. Het is geen persoon, maar het is het koninkrijk. Het koninkrijk is machtiger dan iedere heerser die heerst over een regio of een stad in

de wereld. Als we ons concentreren op de verkondiging van het koninkrijk dan zal het koninkrijk alles vernietigen dat in de weg staat. Maar 83 mensen die in kracht voortgingen was niet goed genoeg voor Jezus. Hij ziet iets dat nog krachtiger is met een nog grotere manifestatie van het koninkrijk.

Lucas 12:49, “Ik ben gekomen om een fijne gemeente van 200 mensen te stichten en ik wenste dat ze al naar mijn kerk kwamen. Dan zal ik echt voldaan zijn.” Staat dat er? *“Vuur ben Ik komen werpen op de aarde en wat is mijn wil, als het reeds ontstoken is? Ik moet gedoopt worden met een doop, en hoe beklemmt het Mij, totdat het volbracht is.”* Het Griekse woord 'beklemt' geeft het idee weer van opgesloten te zitten, gedwongen, beperkt en niet kunnen bewegen. Het is als een geknevelde gevangene. Hij zegt zo, “Hoe zeer zit ik vast en ben ik beperkt totdat het zal volbracht zijn! Ik kan niet wachten op die doop.” Wat is de doop? Het is niet de waterdoop want die had al plaatsgevonden. Hij keek uit naar het kruis, naar de doop van lijden waar de macht van de duivel volledig overwonnen wordt door het kruis. Volgend op het kruis zal er een nieuw niveau van koninkrijk komen.

Vóór de kracht van de Schedelplaats (Calvarie) was het mogelijk om op aarde te wandelen in de kracht van Adam. Tijdens zijn leven op aarde leefde Jezus het leven van de zogenoemde “laatste Adam” (1 Kor 15:45). Wanneer we deze dingen onderwijzen is het heel belangrijk de juiste terminologie te gebruiken. We moeten niet zeggen wat de Bijbel niet zegt en we moeten zeggen wat de Bijbel wel zegt. Bijvoorbeeld, Jezus werd nooit de tweede Adam genoemd maar wel de laatste Adam.

Hij was de eerste man was die kon handelen in kracht van het koninkrijk en hij ontving de zalving van dat Adam niveau om met de aardse dingen om te gaan. Maar Jezus is op weg naar een andere strijd. Hij zal ook een rijk binnengaan die de eerste Adam nooit is binnengetreten. De eerste Adam groeide nooit op om de heerser van zowel de hemel als de aarde te zijn. Hij faalde de test in gehoorzaamheid. Dus het gezag in de hemel werd hem nooit gegeven en zelfs het gezag op aarde werd hem ontnomen. Jezus komt en fase één was het herinstellen van het bestuur van de mens op aarde. Door zijn totale en glorieus gehoorzaamheid aan de Vader kan de Vader hem nu bevorderen tot dimensies van menselijkheid en mensheid die Adam nooit ervaarde. Maar bepaalde dingen moeten volbracht worden. Hij moet nog steeds komaf maken met de schuld die Adam's geslacht heeft. De cumulatie van zijn leven op aarde was de voltooiing van dat project. Zo dus werd hij de laatste Adam genoemd.

Waarom kromp Jezus van het kruis ineen? Wat was zo absoluut verschrikkelijk? Was het de fysische pijn? Neen. Het volgende zat hem dwars. Zijn perfecte zondeloze menselijkheid zou de vuilnisbak van de totaliteit van alle zonden van Adam's geslacht worden. Denk even terug in de geschiedenis van de mensheid aan elk slecht ding dat ooit gedaan werd door iedere verdorven persoon. Denk aan het geweld en de brutaliteit. Denk aan hoe mensen andere mensen misbruiken om welke reden dan ook. Denk aan alle de seksuele perversie. Al die dingen werden samengebracht van het begin tot het eind der tijden en van de omtrekken van de schepping en ze werden

gebracht tot een concentraat. Het werd een soep van duistere, misdadige slechtheid. Dat was de beker en de Vader zei, "Je moet deze beker drinken."

Hoe moet dit voor Jezus geweest zijn? Ik kan het me amper voorstellen hoe dit moet geweest zijn voor een mens zo puur als Hij. "*Hij die zelf onze zonden in zijn lichaam op het hout gebracht heeft*" (1 Pe 2:24). Dat is wat er staat. De totaliteit van Adam's geslacht werd tot een focus gebracht in de laatste Adam. In 2 Kor 5:21 staat er "*Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt...*" Het waren niet alleen alle zondige handelingen maar de echte natuur van zonde kwam op Hem. Toen dat plaatsvond werd Hij zo vuil en smerig met zonde, miljoenen keren meer vuil en smerig dan ieder andere mens die ooit heeft geleefd. Maar het was zijn zonde niet, maar de zonde van alle anderen. Hij was de vuilnisbak van de zonde van het ganse menselijk geslacht

Op dat ogenblik was het onmogelijk voor een Heilige God om in relatie te staan met zijn Zoon. God moest afstand nemen van hem. Een kloof zo breed als de hel kwam tussen de Vader en de Zoon. In zijn doodsangst en zijn benauwdheid riep hij uit, "*Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij mij verlaten?*" Toen hij zijn Vader het meeste nodig had verloor hij alle contact en de band met Hem.

Jezus heeft niet alleen voor al de zonden van Adam's geslacht betaald maar hij betaalde de volle koopprijs om de ganse schepping vrij te kopen zodat er totaal niets aan de duivel zou toebehoren. Het was niet alleen het heilige land dat God wou maar de ganse wereld is het Zijne! "*Vuur ben Ik komen werpen op de aarde en wat is mijn wil, als het reeds ontstoken is?*" (Lc 12:49). "*Maar ik moet gedoopt worden met een doop, en hoe beklemmt het Mij, totdat het volbracht is.*" (Lc 12:50). "Dan zal ik wereld in vuur kunnen zetten." Dan roept Hij uit, "*Het is volbracht!*" Het woord dat Hij hier gebruikt is 'teleos'. Dit is een woord dat gebruikt werd in de boekhouding. Als je schulden had die je niet kon terugbetalen en er kwam iemand die in genade voor jou die schulden op zich nam en de volledige prijs ervoor betaalde dan schreef men 'teleos' over de ganse stapel rekeningen. Het is volbracht, de schuld is afgelost. Er moet niets meer betaald worden. Jezus schreeuwde uit, "Het is volbracht! Er is niets meer te betalen!"

De Romeinse hoofdman, die de leiding had over zijn executie, was een man die reeds vele mensen had gedood en die meerdere criminelen had gekruisigd. Hij was een taaie, harde man en hij werd niet geraakt door een kruisiging. Deze keer echter zag hij iets dat hij nog nooit eerder had gezien. Wat hem uiteindelijk overtuigde was het feit dat hij een man zag die totaal de leiding had over zijn eigen kruisiging. Hijzelf koos het moment uit dat voor hem juist was om te sterven. In Matteüs en Marcus staat dat de hoofdman recht voor hem staat en toen hij zag op welke wijze Jezus stierf knielde hij neer en zei, "*Inderdaad, deze is echt de Zoon van God.*" (Lc 23:47). We doden deze man niet maar hij kiest zijn moment. Jezus boog zijn hoofd en hij gaf de geest. Zijn lichaam werd van het kruis gehaald en werd in een graf gelegd. Ik wil je dit absoluut duidelijk maken. Dit was het absolute einde van het komaf maken met zonde. Het door zonde overladen lichaam en de door zonde doordrongen ziel gingen het graf in. Dit zijn mysteries dus ik zal niet te dogmatisch zijn. Maar volgens sommige teksten in

de Schrift ging hij diep in de diepten van de hel. Zijn geest ging naar zijn Vader. En er was een periode van drie dagen.

Het laatste dat ik je wil aantonen wordt ons geopenbaard bij het doornemen van drie tekstjes uit de Schrift. Ga eerst naar 1 Joh 5:4-6, *“want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft: ons geloof. Wie is het, die de wereld overwint, dan wie gelooft, dat Jezus de Zoon van God is? Dit is Hij, die gekomen is door water en bloed, Jezus Christus, niet slechts met water, maar met het water en met het bloed. En de Geest is het, die getuigt, omdat de Geest de waarheid is.”* Merk op dat hij gekomen is door water en door bloed.

Ga nu naar Joh 16:20-22, *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, gij zult schreien en weeklagen, maar de wereld zal zich verblijden; gij zult u bedroeven, maar uw droefheid zal tot blijdschap worden. 21 Een vrouw, die baart, heeft droefheid, omdat haar uur gekomen is; maar wanneer zij het kind ter wereld heeft gebracht, denkt zij niet meer aan haar benauwdheid, uit vreugde, dat een mens (een volgroeide volwassene) ter wereld is gekomen.”* Ik heb je tussen de haakjes de eigenlijke betekenis gegeven van het Grieks. Het is een volgroeide volwassene die geboren wordt.

En nu Joh 19:30, *“Hij boog het hoofd en gaf de geest.”* De gezagsdragers wilden niet dat de gekruisigden nog leefden op de Sabbat. Dit is typisch religieuze hypocrisie. In al hun slechtheid vermoordden ze hem en toch blijven ze heel nauwkeurig wat betreft hun religieuze reglementen. Dus zeiden ze, “Breek hun benen zodat ze snel zullen sterven”. De soldaten kwamen en braken de benen van de eerste en ook van de andere die met hem gekruisigd waren. Maar toen ze bij Jezus kwamen zagen ze dat hij al dood was en dus braken ze zijn benen niet. Maar een van de soldaten stak in zijn zijde en onmiddellijk vloeide er bloed en water. Hoe is hij gekomen? Door water en door bloed!

Wat gebeurde er aan het kruis? De soldaat opende de zijde van Jezus en er kwam bloed en water uit. Dit is wat ik je wil laten zien. Verscheidene dingen gebeuren op hetzelfde moment. Jezus kwam tot dat kruis om als Lam van God de zonde van de wereld weg te nemen. Dat was volbracht toen hij uitriep, *“Het is volbracht!”* Dit werd duidelijk toen op dat moment het voorhangsel van de tempel scheurde. Voor elk spoor van zonde was er wonderlijk en krachtig betaald. De weg naar de heilige plaats was nu open. En dat was niet drie dagen later toen Jezus uit de dood opstond maar dat gebeurde toen hij uitriep, *“Het is volbracht”*.

Zo wat is het dan met die drie dagen? Er worden ons enkele instructies gegeven. Jezus vertelt ons in Joh 16:21, *“Wanneer ik op het kruis hang zal er iets krachtig gebeuren. Ik zal zoals een vrouw die baart zijn, en er zal iets nieuw geboren worden. Ik zal niet de opstanding van de laatste Adam ter wereld laten komen. Diegene die vuil en smerig met zonde gestorven is zal nooit zal zich nooit oprichten. Ik zal als een vrouw zijn die baart en ik zal benauwd zijn door de barensweeën omdat ik iets nieuws ter wereld zal laten komen.”* Op het kruis was Jezus als een vrouw in arbeid die iets nieuws ging laten geboren worden. Hij liet een gans nieuw geslachtsregister geboren worden, een

volledig nieuwe schepping van de mens, dat nooit deel uitmaakte van het geslacht van Adam. Maar deze nieuwe mens werd niet geschapen met stof van de aardbodem en door in hem te blazen. Dat was de wijze waarop de eerste Adam kwam. En deze zal niet zijn zoals de laatste Adam die geboren werd uit een vrouw en door een normaal geboorte proces ging zoals elke andere mens. Maar deze zal uit zijn moederschoot komen als een volgroeide man.

Het Lam van God betaalde niet alleen voor de zonden van de wereld maar hij was ook in arbeid om een volledig nieuw iemand te laten geboren worden, die nooit deel uitmaakte van Adam of zijn geslacht. 1 Kor 15:45-47 geeft ons hieromtrent een duidelijke uitleg. De eerste mens, de eerste Adam is uit de aarde. Maar de nieuwe mens is de Heer uit de hemel. Hij is de tweede mens, die nooit geboren werd uit Adam noch uit een vrouw. Hij was nooit besmet door de zondige natuur. Hij maakt zelfs geen deel uit van dezelfde mensheid, het is anders. In de arbeid van het kruis, nadat er volledig was afgerekend met zonde, ging God in Christus onmiddellijk in arbeid om zo een nieuwe mens te baren. Toen de soldaat zijn zijde opstak was het als een chirurg die een keizersnede uitvoerde op de baarmoeder van God.

Wat gebeurt er als bij een vrouw een geboorte begint? Haar water breekt eerst. Dan vloeien bloed en water er samen uit. Door het dode lichaam van Jezus was God in arbeid om iets nieuws te laten geboren worden. Het graf was een arbeidskamer. Er waren drie dagen van arbeid om een nieuwe mens voort te brengen. Op de ochtend van de opstanding was deze nieuwe man, een volgroeide nieuwe man, niet de mens die gestorven was op het kruis maar een volledig nieuwe schepping, geschapen door God in de arbeid van die drie dagen mysterie. Hij wandelde weg van het graf als een nieuw mens.

3. De derde fase is het bewind van het koninkrijk in de hemelen

Het was niet dat lichaam dat uit het graf kwam omdat dat lichaam verdween. In de plaats daarvan was hij een volledig nieuw mens zonder geslachtsregister, niet geboren uit Maria, niet Joods, nooit bevuild door zonde en nooit behorend tot Adam's geslacht. Adam's geslacht eindigde met de dood en begrafenis van onze Heer Jezus Christus. Adam stond nooit op uit de dood. In plaats daarvan werd er voor eeuwig een eind gemaakt aan hem, ter dood gebracht in die daad op Calvarie. Maar er was een nieuw mens, een mens die nooit had deel uitgemaakt van Adam's geslacht. Satan had nooit enige aanspraak op hem gemaakt. En aan deze nieuwe mens was een volledig nieuw gezag gegeven. De laatste Adam herstelde het gezag om het bewind op aarde uit te oefenen. Al de dagen in het vlees zei Jezus, *“Ik heb macht op aarde om zonden te vergeven, demonen uit te drijven, zieken te genezen.”* Maar de woorden van de man die uit het graf kwam, die glorierijke nieuwe tweede mens die in Korintiërs *“de Heer van de Hemel”* genoemd wordt, waren *“alle macht in de hemel en op aarde is Mij gegeven”* (Mt 28:18).

Dan gaat hij verder in vers 47. In het Grieks staat het in de tegenwoordige imperatieve tijd. Dat betekent dat het een bevel is. Het betekent dat je er nu moet aan gehoorzamen! Het staat er niet in de toekomstige tijd maar in de tegenwoordige tijd. Ik word zo boos

op de vertalers van onze Engelse Bijbel want ze verwateren altijd wat de Bijbel zegt en dat omdat ze er niet van houden. Ze zetten vaak in de toekomst waarvan God zegt dat het nu reeds bereikbaar is voor ons. Kijk naar 1 Kor. 15:47-49, *“De eerste mens is uit de aarde, stoffelijk, de tweede mens is uit de hemel. 48 Gelijk de stoffelijke is, zijn ook de stoffelijken, en zoals de hemelse is, zijn ook de hemelsen.* Vers 49 is waar de Engelse vertaling echt slecht is. Laat me je de letterlijke vertaling geven. *“En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, laat ons nu ook het beeld van de hemelse dragen.”* In de Engelse Bijbels staat, *“zo zullen wij ... dragen”*. Met andere woorden op een dag zullen we dat doen maar nu nog niet. Dat is totaal verkeerd! Er wordt ons gezegd dat we nu het beeld van de hemelse moeten dragen.

Dit gebeurt telkens opnieuw in de Schrift. Vertalers stellen datgene waarvan God zegt dat het nu voor ons beschikbaar is uit naar de toekomst. Als wij het beeld van de stoffelijke aardse mens gedragen hebben dan hebben we dat allen gedaan. Laat ons nu dan het beeld van de hemelse mens dragen. Op het moment dat de opgestane Christus verscheen en tot zijn discipels sprak zei hij, *“Alle macht in de hemel en op aarde is Mij gegeven.”* Als de laatste Adam hier op aarde zei hij nooit iets van dat niveau omdat dat niveau van bewind nog niet was volbracht. Dat is waarom hij zo gefrustreerd was. Ik heb een doop waarmee ik moet gedoopt worden. Nadat ik het kruis heb doorstaan en al zijn machtig werk zal ik afgerekend hebben met Adam en al zijn zonden en hij zal altijd ter dood gebracht zijn. Dan zal er een glorierijke nieuwe mens opstaan. Niet van aarde of van stof maar een hemelse mens. Als hij van de hemels is dan heeft hij alle macht om in de hemel te heersen. Zo dus wanneer hij nu verschijnt als de hemelse Heer zegt hij, *“Alle macht in de hemel en op aarde is Mij gegeven. Nu ga!”*

Gedurende die 3 ½ jaar aardse bediening zag het tweede niveau van koninkrijk succes en overwinningen. Maar er waren ook veel tegenaanvallen. Je vroeg je soms af of men aan het winnen was of niet. Er vond geen duidelijk volslagen overwinning plaats. Aan het einde van 3 ½ jaar was Jeruzalem nog meer verdorven in zijn sociale, religieuze en morele leven dan aanvankelijk. Grote massas namen deel aan de speciale bijeenkomsten met genezings- en bevrijdingsessies en ze waren opgetogen dat hun lichamen waren aangeraakt. Maar toen het op echt discipelschap aankwam waren er slechts 120 bereid om de prijs te betalen. Op het einde van die 3 ½ jaar met vele machtige wonderen had Jezus een toegewijde kerk van 120. Dat was niet veel beter dan velen onder ons.

Toen ze op Pinksterdag de bovenzaal verlieten, ging Petrus de stad in. Het was dezelfde stad waar Jezus 3 ½ jaar had verbleven. Ze hadden de beste toespraken gehoord die ooit uit de mond van een mens was gekomen. Ze hadden de machtigste wonderen gezien die een mens ooit kon zien. Ze hadden een volmaakte eeuwige God gezien die voor hun ogen leefde. Maar niets van dit alles had de stad geraakt omdat de stad enorm gebonden was in de macht van de heersende demonische overheden. Niets ging gebeuren voordat ze verwijderd waren. Op aarde had Hij de macht niet. Maar de opgestane Christus had de macht en Hij zei, *“Komaan, Mijn discipelen. Ik ga je tonen hoe je een stad kan innemen! Nu ben ik opgestaan. We kunnen het koninkrijk tot een nieuw niveau brengen. We kunnen bewegen in de kracht van de opgestane Christus. We kunnen de hemel*

binnengaan en afrekenen met de hemelse overheden. Onze macht is niet beperkt tot de aarde maar nu behoren de hemelse gewesten er ook toe.” Ze dreven die demonen uit. Petrus ging de kamer uit. Hij predikte één keer en 3000 mensen volgden de Heer. Dat is 20 keer meer dan wat Jezus bereikte in 3 ½ jaar bediening op aarde. Betekent dat dan dat Petrus beter predikte dan Jezus? Nee, totaal niet. Het toont aan dat er iets gebeurde in de hemelse gewesten.

Nu wordt er een verlamde man genezen (Handelingen 3-4). Hij begint te stappen en prijst God. Dat is nogal een wonder. Maar het kan niet vergeleken worden met een rottend dood lichaam dat uit het graf komt zoals Lazarus. Wanneer dat lichaam uit het graf kwam dan kwam er vijandschap omwille van de demonische heerschappij over de stad. Toen de verlamde was genezen ging de ganse stad uit het dak omdat de demonische wolk over die stad verplaatst was. 5000 mensen keerden zich tot de Heer. We weten vanuit de kerkgeschiedenis dat in 2 jaar tijd er 20.000 mensen deel uitmaakten van de kerk in Jeruzalem. Een derde van de stad had zich bekeerd in 2 jaar tijd eens de demonische machten overwonnen waren. Dat was niet het einde van de oorlog. Demonen die over de stad heersen zijn machtig maar er zijn zelfs nog grotere niveaus van demonische heersers (Ef 6:12). Ze moesten leren hoe ze moesten omgaan met dat volgende niveau van demonische macht.

Ik denk dat jullie met mij akkoord gaan dat het veel beter is om in de opgestane kracht te zijn dan in de aardse. Ik zal je ook tonen dat je dat bent en daar bent. Als je het niet gelooft en daar naar leeft dan maak je God tot een leugenaar. En dat willen we niet doen. Wat er plaatsvond in Jeruzalem kan in onze stad gebeuren wanneer we leren in de kracht van de opgestane Christus te wandelen. Het grootste gedeelte van de kerk op aarde bevindt zich niet in dat derde niveau. Dat is waarom we niet veel steden ingenomen zien. Maar dat is aan het veranderen en zal blijven veranderen!

Romeinen 8:29, “Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, **opdat Hij de eerstgeborene zou zijn onder vele broederen**”. Het was dus niet alleen Hij die de glorievolle nieuwe Heer van de hemel moest worden door zijn opstanding, maar hij pionierde de weg voor ons allen om te komen tot dezelfde nieuwe mensheid. Kom terug naar Rom 6. Ik haat de wijze waarop vele vertalers de waarheid van de Griekse manuscripten hebben verwaterd. Ik wil je de letterlijke vertaling van Rom 6:5 geven. Je zal opmerken in de Engelse versie dat sommige woorden schijn gedrukt staan. Elke keer als je schijn gedrukte tekst in je Engelse Bijbel ziet staan dan betekent dat deze woorden niet in de originele Griekse tekst staan. Ze werden door vertalers toegevoegd omdat ze denken dat de tekst dan meer zin heeft. Normaal gezien is dan niet zo. Het is goed om ze weg te schrabben. Dat is niet het woord van God temperen maar wel hun fouten corrigeren. Zo staat het er letterlijk in het Grieks, “Want als wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, voor zeker zijn we dat ook in zijn opstanding.” De meeste vertaling plaatsen de werkelijkheid van de opstanding in de toekomst. Het is niet de toekomst. Het is nu in het heden. De Engelse vertalers plaatsen deze armzalige zin, “wij zullen het ook zijn met hetgeen gelijk is aan zijn opstanding.”

Toen ik in Bombay woonde was er een zekere marktplaats in de stad. Je kon er allerlei soorten dingen goedkoop kopen. Er was een winkel waar je Schaffer pennen kon kopen. Hebben jullie al gehoord van Schaffer pennen? Het is een Duits-Amerikaans bedrijf dat pennen maakt van topkwaliteit. Deze pennen zijn heel goed en zeer duur. In deze winkel waren er dozen met Schaffer pennen. Ze kostten slechts 5 dollar. Ik was verbaasd, "Slechts 5 dollar!" Dus kocht ik een pen en er stond op, "Made in U.S.A." Maar wat ze je niet vertellen is dat U.S.A. staat voor de Ulasnaga Syndia Association (vereniging). Dat is een organisatie juist buiten Bombay. Als je het vastpakt is het net een Schaffer pen. Het lijkt op een Schaffer pen. Het is prima totdat je de pen gebruikt. De pen breekt heel snel van zodra je er druk op uitoefent bij het schrijven. Vele mensen geloven dat ze op dezelfde wijze in de opstanding zijn. Zelfs de vertalers dachten dat het een theologisch concept was en niet de werkelijkheid. Maar dat is niet hetzelfde als, "Wij zijn in Zijn opstanding". Laat het me opnieuw zeggen, "*Want als wij samengegroeid zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, voor zeker zijn we dat ook in zijn opstanding.*" Wanneer dit begrepen wordt dan kunnen we op een volledig andere manier in het koninkrijk beginnen leven.

De opgestane mens werd opgenomen en ging door de hemelen naar zijn troon, hoog boven alle overheden, machten, heersers, en namen, zowel in de hemel als op aarde, in deze tijd en de komende. We moeten dit geloven! De Bijbel zegt dit! De opgestane Heer Jezus is anders dan de Jezus die op aarde was voor zijn dood en opstanding. De Jezus op aarde was de laatste Adam maar de opgestane Heer Jezus is de Heer van de hemel. De Jezus op aarde herstelde al de macht die verloren was door Adam. Hij had alle macht op aarde. De opgestane Heer Jezus heeft al de kracht en al de macht in elke dimensie van het begin tot het einde der tijden! Halleluja!

In zijn aards leven was Jezus "*geboren uit een vrouw en geboren onder de wet*" (Gal 4:4). Het doel was om "*hen die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij het recht van zonen zouden verkrijgen*". (Gal 4:5). In zijn aards leven volgens zijn natuurlijk geslachtsregister was Jezus een Jood. Het resultaat is dat redding voor de Joden is (Joh 4:22). Zie je wat hier gezegd wordt? God koos ervoor om de laatste Adam etnisch een Jood te maken en dat door de Joden, door zijn dood en offer, de ganse wereld zou mogen gered worden. Als het over het betalen van Adam's schuld gaat en de afrekening met Adam's zonde, als het over de Jezus op aarde gaat voor zijn opstanding, dan gaat het over Jezus de Jood. Wat je moet inzien is dat diegene die uit het graf kwam de Heer van de hemel zonder geslachtsregister is. In zijn opgestane leven heeft hij geen geslachtsregister, zonder vader en moeder, zonder begin van dagen of einde des levens (Heb 7:3). Hij is niet langer Jood maar hij is de Heer uit de hemel (1 Kor 15:47).

En dan komt er, "*En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, laat ons nu ook het beeld van de hemelse dragen*" (1 Kor 15:49). Paulus is zeer voorzichtig en zegt het volgende verschillende keren in zijn epistels, "Jezus, in het vlees, behoorde tot de Joden". Hij gebruikte de zin, "in het vlees". Maar nu hebben we te maken met iemand die niet die Jezus is en niet uit dat vlees. Hij is de Heer van de hemel. Paulus zei, "*Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping; het oude is voorbijgegaan,*

zie, het nieuwe is gekomen” (2 Kor 5:17). Hij zei, “Ik ken Jezus uit het vlees niet meer. In de plaats daarvan ken ik hem als de glorierijke opgestane en ter hemel opgenomen Christus die de Heer en Redder is, de Leider en Koning van alle mensen en de ganse schepping. Dat is degene die ik nu ken!” Ik ken Paulus de aardse mens. Ik was Paulus, de gekke, door demonen bezeten Christen-hatende farizeeër. Ik zat zo vol religieuze demonen dat ik slechter was dan Osama Bin Laden. Dat is waar. Maar God heeft me gered. Hij zette me vrij. Die verschrikkelijke, gebonden, religieuze krankzinnige, Saul de farizeeër, stierf met Christus. Hij leeft niet langer. Net zoals Jezus ben ik van de hemel, zonder geslachtsregister. Ik behoor tot het koninkrijk waar niemand een geslachtsregister heeft. In de plaats daarvan behoren we allen tot deze nieuwe natie, de natie van het koninkrijk van God waar niets van dit alles bestaat. We bouwen nu verder toe naar het vierde en uiteindelijke macht van het koninkrijk.

Met de wet van overerving, onderwijst de Bijbel ons dat we nu tot deze glorierijke Opgestane behoren en tot dit Nieuw Geslachtsregister. Op geestelijk vlak zijn er bepaalde wetten van kracht die net zo onvermurwbaar zijn als op fysische vlak. Bijvoorbeeld, in het fysische is er de wet van de zwaartekracht. Ik gebruik wet in de wetenschappelijke betekenis. De Bijbel gebruikt het soms ook in die betekenis. Bijvoorbeeld, de wet van de Geest van leven in Christus Jezus. In het fysische kunnen we spreken van de wet van de zwaartekracht. Het is de aantrekkingskracht van zwaarte dat massa heeft op elk ander object met massa. Dit betekent: als er iemand van een gebouw springt dan versnelt die naar de grond toe met 32 feet per seconde. Het versnelt naar de grond toe met een precieze snelheid omwille van de zwaartekracht. Je kan dit doen wanneer je maar wil en het zal altijd werken. Het is een onvermurwbare wet die op dezelfde manier werkt voor ieder op welk moment ook. Je kan van een gebouw springen en uitschreeuwen, “Ik geloof niet in de zwaartekracht! Ik geloof niet in de zwaartekracht!” maar het zal geen verschil uitmaken. Het werkt. Er zijn wetten in de Geest die net zo zijn. Er is een hele reeks in Lucas 6. Op dit moment ben ik bezorgd over deze wet die op een aantal plaatsen voorkomt. Het heeft absolute bijbelse logica maar het natuurlijk denken heeft er een probleem mee. Ik stel je niet voor het te begrijpen maar het te geloven.

Ga naar Hebreeën 7, daar wordt het zeer duidelijk gemaakt. We worden voorgesteld aan een hogepriester, Melchisedek. De schrijver wil aan de Hebreeën iets duidelijk maken. Hij wil aantonen dat het priesterschap van Melchisedek superieur is aan het priesterschap van de Levieten. Laat ons even teruggaan naar Genesis 14. Dit is de eerste keer dat Melchisedek verschijnt in de Schrift. Hij komt naar Abraham nadat deze de vier koningen heeft omgebracht. Melchisedek is een oorlogvoerend priesterschap dus hij is opgetogen als Abraham ten strijde trekt. Hij zei, “Dit is fantastisch! Ik moet erheen gaan en hem zegenen!” Wij weten wie die Melchisedek was, Hij was en is de Heer Jezus Christus. Hij komt neer van de hemel en verschijnt aan Abraham als Melchisedek. Abraham knielt voor hem neer en er gebeuren twee dingen. Ten eerste, Melchisedek zegende Abraham. Ten tweede, Abraham gaf tienden aan Melchisedek en hij nam het in ontvangst. Twee onfeilbare dingen maken duidelijk dat Abraham zijn ondergeschiktheid aan Melchisedek erkende. Hij erkende de superioriteit van Melchisedek. Wie geeft de zegen, de meerdere of de mindere? Het

antwoord is de meerdere. Wie ontvangt er tienden, de meerdere of de mindere? Het antwoord is de meerdere. Zo het is duidelijk dat Melchisedek superieur is aan Abraham. Er is geen twijfel dat Abraham weet dat Melchisedek superieur is en dat Melchisedek zich in elke handeling gedraagt als de superieure.

Ga nu naar Hebrëen 7:7-8, *“Nu is het onweersprekelijk, dat het mindere door het meerdere wordt gezegd. En hier ontvangen sterfelijke mensen tienden, doch dáár iemand, van wie wordt getuigd, dat hij leeft.”* Nu zien we hoe de wet van overerving ter sprake komt, *“Ja, om zo te zeggen, is zelfs Levi, die tienden heft, door Abraham aan het tiendrecht (van een ander) onderworpen, 10 want hij was nog in de lendenen van zijn vader, toen Melchisedek deze tegemoet kwam”* (v. 8-10). Er wordt ons verteld dat binnen Abraham vele generaties van afstammelingen waren die nog komen gingen. Op het moment dat dit plaatsvond was Isaak nog niet geboren, Jakob was nog niet geboren en het is overduidelijk dat Levi nog niet geboren was. Maar God zegt, “Wacht eens even. Begrijp dit: Abraham had in zich al deze toekomstige generaties en toen Abraham onderdanigheid toonde aan Melchisedek, buigden Levi, Jakob en ook Isaak zich voor hem neer. Toen Abraham tienden gaf aan Melchisedek, was dat alsof Levi dit deed omdat hij binnen Abraham deelnam aan Abraham's handeling van onderdanigheid.” Dit is de wet van het erfdeel. Er zijn veel dingen in de Schrift die verkeerd begrepen worden opdat deze wet niet gekend is.

Laat me dit even illustreren. Dit wordt een geschiedenis les over Texas. Texas ontstond officieel in het jaar 1825. Het kreeg zijn huidige titel in 1836, wat niet zo lang geleden is. Texas begon, volgens de Texaanse traditie, met een man genaamd Steven Austin. Hij rekruteerde 300 Europese families en bracht hen naar Texas. Deze families stichtten de eerste kolonie die later de Staat van Texas zou worden. Ze waren Iers, Schots, Engels en nog een paar andere nationaliteiten. Volgens mijn berekeningen was mijn overgrootvader, die leefde in Bristol Engeland, in die tijd in het begin van de twintig. Stel je nu voor dat toen men die 300 families aanwierf mijn overgrootvader had besloten om een van die immigranten families te zijn. Hij vaarde naar de U.S.A. en samen met de 300 andere families kreeg hij een vergoeding van 4000 acres uitstekend landbouwland. Het werd hem gegeven als een gift.

Dus, stel je voor dat mijn overgrootvader één van hen was. Hij gaat naar daar en begint te boeren en dan ontdekt hij iets fantastisch. Onder het rijke landbouwland zijn er grote olie reserves. Mijn overgrootvader zou een Texaanse multimiljonair geworden zijn! Dat gebeurde met al die 300 oorspronkelijke families. Ze zijn allemaal multimiljonairs in Texas. Indien mijn overgrootvader die beslissing had gemaakt wat zou er dan met mij gebeurd zijn? Ik zou in Texas geboren zijn in een multimiljonaire olie familie. Ik zou zwemmen in het geld en zeggen wat een goede olie ze in Texas wel hebben. Maar mijn probleem was dat mijn overgrootvader besloten had om niet te gaan! Zijn beslissing heeft mijn toekomst serieus beïnvloed. Kunnen jullie zien hoe de wet van overerving werkt? Zo de Bijbel zegt dat ik in de lendenen van mijn overgrootvader was toen hij besloot om niet te gaan. Ik werd het slachtoffer of de weldoener van zijn beslissing afhankelijk van de keuzes die hij maakte. Dat is de manier waarop de wet werkt.

De Bijbel zegt dat in Adam deze wet tegen ons werkte. Iedereen van ons, die vandaag in de wereld is, was in de lendenen van Adam toen hij besloot te zondigen. In feite waren we daar, nog niet geboren, maar we waren in zijn lendenen en namen deel in die handeling van ongehoorzaamheid. Dus we spreken niet over een theorie omdat toen ik geboren werd ik eigenlijk leed onder de gevolgen van de beslissing van mijn voorouders. In Romeinen 5 wordt ons gezegd dat door één mens de zonde de wereld is binnengekomen (v.12). Door één mens zijn velen zondaars geworden (v.19). Door één mens is de dood tot alle mensen doorgegaan (v. 12). We waren allen en werden slachtoffers van zijn beslissing.

Dus wanneer God plande om Christus voort te brengen plaatste hij je voor je natuurlijke geboorte in de lendenen van Adam om deel te nemen met hem in zijn ongehoorzaamheid. Je was daar! Maar op hetzelfde moment plaatste hij je in de lendenen van Christus die hij ging voortbrengen. Je was dus in de lendenen van Christus toen hij de schuld betaalde van Adam's geslacht. In Adam werd je een zondaar door zijn ongehoorzaamheid, maar in Christus werd je rechtvaardig gemaakt door zijn gehoorzaamheid. Zoals zonde tot allen kwam zo is in Christus leven voor allen gekomen. Het is echt fantastisch als je dit begint te zien. We zingen een oud lied in het Engels, "Was je erbij toen ze mijn Heer kruisigden?" Ik zeg, "Ja, ik was daar!" En ik was niet alleen een toeschouwer. Ik was in de lendenen van Christus. Ik nam deel in alles wat hij deed om komaf te maken met Adam's zonde, de schuld van Adam's geslacht, en de claim van Satan op mijn leven. Ik was in Christus en nam met hem deel in elke handeling van de verlossing die plaatsvond!

In Romeinen, Efeziërs en Kolossenzen in het bijzonder, wordt over en over de volgende zin gebruikt, "een gemaakt met", "samen met", en "in Hem, in Hem, in Hem.....". Ik was in feite in Christus. Wanneer je dat begint te zien dan begin je je te realiseren dat je opstanding niet een "laat ons voordoen spel" is, maar dat het juist zo reëel is als Jezus' opstanding. Je denken gaat daar niet in meegaan, maar het zal ontploffen in je geest en je zal zeggen, "Nu weet ik wat Alan zegt! Ik heb het gezien! Ik weet het nu!" We spelen geen theologische spelletjes maar het is een glorierijke geestelijke werkelijkheid, "in Him...".

In de veertig dagen op aarde die volgden op zijn opstanding gebruikt Jezus al zijn tijd om aan zijn leerlingen dingen over het Koninkrijk van God uit te leggen. Het ging over de nieuwe hemelse kracht van het koninkrijk van God. Het koninkrijk heeft nu al het gezag zowel in de hemelen als op aarde. Alle overheden en tronen in de hemelen konden nu neergeworpen worden. De leerlingen keken nog steeds uit naar het herstel van het koninkrijk voor Israël. Maar Jezus was nu bekrachtigd om de hele wereld binnen te brengen in het koninkrijk van God onder zijn bewind en om zo Satan neer te werpen en een einde te brengen aan de werken van het koninkrijk der duisternis. Dit vond onmiddellijk plaats te Jeruzalem eens de leerlingen de kracht van de Heilige Geest ontvingen. Die bijeenkomst in de bovenzaal bracht de overheden over de stad neer en de oogst kon worden binnengehaald. Petrus predikte eenmaal op Pinksterdag en 3000 mensen werden gedoopt en werden aan de gemeente toegevoegd. Petrus predikte

opnieuw nadat de lamme was genezen en 5000 werden aan de gemeente toegevoegd. In de twee jaar na Pinksteren was 1/3de van Jeruzalem bekeerd, zo'n 20.000 mensen.

Het evangelie spreidde zich uit naar vele Joodse gemeenschappen maar het bereikte de heidenen niet. Gedurende een tijdje werden vele van de Joodse tradities en gebruiken gemixt met de nieuwe openbaring van Jezus en het koninkrijk van God. God gaf hen tijd, ze moesten immers veel nieuwe dingen leren. Maar Hij wachtte niet eindeloos. Vandaag toont God iets van hetzelfde geduld als het koninkrijk tot sommige traditionele kerken komt welke vele van dezelfde wet-gebonden problemen hebben net zoals de Joden hadden. Hij is geduldig, maar God zal niet eindeloos wachten. Als we ons houden aan Mozes' tabernakel omdat dat meer vertrouwd is dan kunnen we de kracht en de macht missen van David's tabernakel. Het mag wat beangstigend zijn en we moeten misschien nieuwe dingen leren. Maar het is een kracht die onze steden kan veranderen en de komst van zijn koninkrijk kan veroorzaken zodat zijn wil gedaan wordt op aarde als in de hemel.

4. De volledige vrijheid van het koninkrijk zonder “man-made” beperkingen.

Laat ons nu verdergaan naar de vierde fase van het koninkrijk. Op dit ogenblik zien we dit overal ter wereld. Er is een kracht en macht dat komt van de hemel, maar het komt nog steeds door een Lutheranen denominatie, het komt door een Baptisten denominatie of een Pinksterbeweging. In die tijd was het een Joodse traditie. Ik wil dat je het principe inziet. Al deze geloofsbewegingen worden opgeschud zodat men realiseert dat ze niet alles zijn doch wel een stuk van het geheel. De kracht van het koninkrijk begon te bewegen over de aarde, maar het was zeer beperkt door de Joodse tradities welke het niet vrij konden laten. God schudde niet alles ineens. Bijvoorbeeld, vrouwen kwamen niet in hun volledige rol naast de mannen voor meerdere jaren. Er was zoveel geschreven in de mondelinge wet van de Joden wat vrouwen gebonden hield in stilte, passiviteit en niet-activiteit.

Ik aarzel om dit te zeggen omdat ik een week nodig zou hebben om dit uit te werken, maar een kleine twee jaar geleden was ik in een grote conferentie georganiseerd door Joseph Garlington uit Pittsburgh, Pennsylvania. Cindy Jacobs, Eileen en ik waren de sprekers. Cindy moest een dag vroeger vertrekken en Joseph vroeg me of ik wou bidden en haar wou zegenen voordat ze wegging. Ze stond naast haar echtgenoot Mike en ik legde mijn handen op hen. Er kwam een drang voor het profetische in me. Ik zei, “Ik ga niet profeteren over Cindy Jacobs”. Wat zelfs nog problematischer was dan wat me gegeven was om uit te spreken.

Toen Eileen de richting insloeg naar vrijheid was zij een hoofdbedekkende Brethren die zelfs geen goedemorgen zei. We zijn een lange weg gegaan. God zette ons beetje bij beetje vrij van beperkingen met dewelke we opgroeiden. Ik kan zonder twijfel een man en een vrouw zien die samen apostolische partners zijn. Dat is wat Eileen en ik ongetwijfeld zijn, zoals Priscilla en Aquila. Er is een andere vrouw, Junias, we zijn niet zeker of ze een alleenstaande apostel was of dat ze getrouwd was met Andronikus (Rom 16:7). Maar ik heb altijd gedacht dat apostolische bediening voor mannen was

en dat het een vader rol was die vrouwen niet konden opnemen. Mijn belangrijkste argument was dat Jezus geen vrouw als apostel had aangeduid.

Ik legde mijn handen op Cindy Jacobs en God zei tot me, “Vertel haar dat ze de titel van apostel moet dragen zonder schaamte of verlegenheid.” Maar ik zei, “Heer, ik geloof dat niet eens zelf.” Hij zei, “Zeg het!” “Maar ik wil dit niet zeggen...” En dan flapte ik het eruit met de Geest van God die door mij heen stroomde. God zei wat Hij wou zeggen, een beetje zoals bij Bileam. Ik dacht, “Oei! Wat heb ik nu gezegd?” Ik wist, nochtans, dat wat ik gezegd had waarheid was. Het bandje ging onmiddellijk naar overal. Ik zei, “Heer, ik weet dat ik de waarheid heb gesproken. Maar ik ben zelf niet overtuigd dat dit volgens de Schrift waar is. Geef me alsjeblieft enige bijbels bewijs want mensen zullen me bellen en ontmoeten en ze gaan met rauw lusten.” Ik bleef maar vragen, “Waarom heeft Jezus geen vrouw aangeduid als apostel?” Hij zei, “Alan, als Ik een vrouw tot een van de twaalf had gemaakt dan hadden ze haar levend gevild omdat de cultuur zo bevooroordeeld was in hun Jodendom. Ik moest eerst de banden van het Jodendom breken alvorens ik het koninkrijk kon brengen in zijn volledige kracht en vrijheid.” God zei, “Kijk naar Junias, een vrouw die apostel was” (Rom 16:7). Maar ik zei, “Ze was getrouwd met Andronikus, dat weet iedereen”. God zei, “Wordt dat gezegd? Dat staat er helemaal niet!” Ik begon dan de teksten van de eerste kerkvaders te lezen. Ik las dat binnen een paar decades vrouwen uitgingen in alle kracht bedieningen van Efeziërs 4 waartoe ook de apostel behoort.

Laat me dit aantonen vooraleer we eindigen. Ik geloof nog steeds dat mannen geroepen zijn vaders te zijn en vrouwen moeders. Ik zeg niet dat we hier een substitutie voor kunnen hebben. Er zijn verschillen tussen hoe mannen functioneren in een apostolische bediening en hoe vrouwen functioneren in een apostolische bediening. De manier waarop een man als oudste functioneert is anders dan de wijze waarop een vrouw als oudste functioneert. De rol van vader zijn en finaal vader-leiding is nog altijd een rol voor een man. Maar er zijn allerlei soorten manieren hoe mannen en vrouwen kunnen functioneren in het opbouwen en ontwikkelen van gemeentes zonder apostolische vaders te zijn. Dit alles leidde met tot een volledig nieuwe studie die ik in gebed samenbracht en ik zag in dat ik een aantal dingen moest veranderen. Het mag dan geen Joodse traditie zijn maar het kan een Pinkster traditie zijn of een Baptisten traditie of een Brethren traditie. Er is zoveel bagage die we met ons meedragen in het koninkrijk welke de volledige vrijheid van het koninkrijk beperkt en verdunt.

David's tabernakel was vrij van alle Levietische en Joodse traditie. Melchisedek was de hogepriester van David's tabernakel en hij is de hogepriester van het koninkrijk. Daar zijn geen regels en reglementen maar er zijn een paar basis voorwaarden: totale overgave aan God in liefde en aanbidding, nieuwe standaarden van heiligheid waar we leven volgens God's perfecte rechtvaardigheid, en totale overgave in gehoorzaamheid aan wat God zegt. Daarna kan je doen wat je wil als het in Zijn wil is. De vrijheid die kwam in de opkomende gemeente werd hen opgelegd toen de heidenen de gemeente begonnen binnen te stromen. Deze heidenen wisten niets af van de Joodse godsdienst of tradities. Ze knipten hun haar niet volgens de Joodse traditie. Ze droegen geen pak om naar de gemeente te gaan, ze droegen geen zwart boek in hun rechterhand en

trokken geen zuur gezicht. In de plaats daarvan hadden ze lange haren, vreemde kleding, overal oorkingen maar ze waren volledig vol van Jezus. Dit veroorzaakte een onmiddellijke reactie welke leidde tot de eerste vergadering te Jeruzalem.

Paulus werd de heftigste verdediger opdat deze vrijheid niet te Joods zou zijn. Zijn krachtige Galaten brief was vurig geschreven tegen het idee dat we het koninkrijk van onze Heer Jezus Christus zouden verjoodsen. Eens we tot het koninkrijk komen, dan is er geen sprake meer van Jood of Griek, rijk of arm, slaaf of vrije.... maar een nieuwe schepping! (Gal 6:15)

Een gedeelte van dit opgerichte tabernakel van David bevat de plaats van overgave in lofprijs en aanbidding, maar het veel meer dan dat. Het is ons vrij laten zetten van onze godsdienstige tradities wat die ook zijn. Voor de eerste gemeente was dat de Joodse traditie, maar vandaag kan dat elke traditie zijn of het nu Baptist, Methodist of Pinkster is.

Met die bepaalde minimum basis voorwaarden als liefde, intimiteit, heiligheid en totale gehoorzaamheid en de kracht van de Heilige Geest kon het koninkrijk Europa innemen. Het waaide doorheen Europa en het hele continent was aangrijpend getroffen door het koninkrijk. Maar vandaag is er veel van wat men was losgebroken terug samengebracht. We moeten terug uitbreken. We moeten het tabernakel van David oprichten. Wanneer het volledig opgericht zal zijn dan zal het de kracht zijn die onze naties en steden verandert. Als we ons bewegen in die uiteindelijke vierde dimensie dan het koninkrijk dan staat niets ons in de weg. Zij zagen niet alleen een verandering in de stad, maar in naties, zelfs continenten veranderden in een paar korte jaren. Ik geloof dat het dat is wat we vandaag gaan zien.